

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl.,
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căndăiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 3 Martie st. v.

Naționalitățile există!

Aceste cuvinte, ieșite într'un moment nesupraveghiat din gura deputatului kossuth-ist Koloman Thály, conțin cel mai mare adevăr și cel mai grav în consecințele lui dintre toate câte s'au exprimat în dieta Ungariei în decursul nesfârșitei discuțiuni asupra proiectului de lege militară.

Și vedem, că și politiciii maghiari, ba și acela, căruia în focul discuției i-au scăpat din gură, a simțit ulterior ponderositatea lor, s'a căit că le-a enunțat și s'a încercat a le scoate din lume, simplamente prin aceea, că le-a desmințit, sau mai bine zis, a tăgăduit a le fi exprimat.

Dar' în sfârșit ori au fost ori n'au fost exprimate în parlamentul maghiar, aceste cuvinte conțin adevărul fundamental și caracteristic al situației interne din Ungaria. Naționalitățile există, n'au renunțat, nu renunță și nu vor renunța la existența lor, și anume la existența lor ca factori deosebiți, cu individualitate proprie, din care se alcătuiesc statul poliglot al Ungariei.

Tot atât de caracteristic este și faptul, că politiciii maghiari, fără deosebire de partid, voesc să nege adevărul de mai sus, voesc să-l nimicească prin aceea, că-și închid ochii dinaintea lui și se încearcă a-l omorî cu tăcerea. Ca-și-când focul, care arde sub ascuns, n'ar fi tot foc, ca-și-când primejdia amenințătoare s'ar nimici, dacă-i întorcem spatele.

De repetite-ori am accentuat în coloanele acestei foi, că răul cel mai mare ce bântue țeara noastră este, că politiciii maghiari nu vreau să vadă lucrurile așa cum sînt.

Prin noroc, prin forță, prin brutalitate, prin nedreptăți și corupțiune și în bună parte și prin indolența politiciilor de altă naționalitate, politiciii maghiari au isbutit a se pune exclusiv numai ei în fruntea țării. Ei dispun astăzi singuri de puterea statului, în mîna lor este bugetul, în mîna lor administrația și justiția, în mîna lor și numai a lor puterea legislativă.

Ear' îmbătați de această poziție favorabilă se cred îndreptățiți a desconsidera tot ce nu le convine, se consideră ca adevărata expresiune a țării și se îmbuibă în credința mincinoasă, că precum ei sînt maghiari și numai maghiari, astfel și țeara este maghiară și numai maghiară.

Când e vorba numai de ei între ei, atunci știu să fie liberali și echitabili, știu să se provoace la cele mai salutare principii și adevăruri politice, dar' îndată-ce vine vorba despre naționalități, s'a sfîrșit cu liberalismul și cu echitatea și au uitat și cele mai elementare adevăruri politice.

Deunăzi s'a provocat deputatul Carol Eötvös la o scrisoare a lui Francisc Deák, în care acest mare om de stat a enunțat netăgăduitul adevăr, că opoziția trebuie respectată, pentru-că după dînsa stă o parte a națiunii. S'a provocat, pentru-că din întâmplare și el se află în opoziție, și pentru sine și partidul său pretinde respectul și considerarea guvernului.

Dar' ce ne-ar răspunde acest aprig orator, ce ne-ar răspunde ori-care legiuitor maghiar din ziua de astăzi, dacă ne-am provoca și noi naționalitățile la aceleași cuvinte ale lui Deák?

Ce ne-ar răspunde, când i-am întreba cum au respectat ei opoziția, care a trimis, în dietă pe Edmund Steinacker, adevărat pe harnicii și vrednicii alegători săsesi.

Ce ne-ar răspunde, dacă i-am întreba, unde a rămas adevărul enunțat de marele Deák, atunci când guvern și opoziție nu s'au sfîșit a face întrebuintă de cele mai diabolice mijloace, pentru a omorî și a scoate din parlament opoziția celorlalte naționalități?

Sau doară Români, Sași și Sîrbii, nu sînt și ei cetățeni ai statului ungar și nu fac parte din națiunea politică a lui? Sau doară opoziția lor n'are pe nimenia la spate și nu trebuie respectată, ci numai opoziția maghiară?

Vorba e, că politiciii maghiari se simt mari și tari, și nu mai voesc să știe, că mai sînt și alții pe lume.

Principiul lor conducător este, că în Ungaria nu sînt decît cetățeni unguresci și nu este permis să se facă deosebire între Maghiari, Români, Slovaci etc. Admirabil principiu și-l primim cu toată inima, dacă este aplicat în înțelesul cel adevărat!

Dar' oare este? Da, este, când e vorba de greutățile statului, de contribuții de bani și de sânge. Dar' când e vorba de exercitarea drepturilor politice, de garanțiile și beneficiile ce sta-

mul ar trebui să ofere fiecărui cetățean fără deosebire de limbă, atunci principiul de mai sus înseamnă, că țeara aceasta este a Maghiarilor și cine din nefericire nu este Maghiar din naștere, n'are alt drept, decît să se facă Maghiar.

Iată cu ce cuvinte combate „Pester Lloyd“ pe dl Coloman Thály, care a amintit de Valachi și de Slovaci în casa deputaților.

„Este o încercare superflua și punibilă a timbra pe cetățenii statului după limba lor maternă de patrie de diferită calitate. Ungurii de limbă maghiară au un avantaj înaintea celor de altă limbă, care însă nu este un privilegiu, ci numai un favor, anume că ei nu trebuie să mai învețe limba maghiară, ca concetățenii lor de altă limbă“.

Care va să zică, avem să o considerăm și noi ca o grație, ca un favor, că ni-se permite a învăța limba maghiară, pentru a pute intra și noi în rîndul cetățenilor favoriți, între care cu limba noastră proprie nu avem ce căuta.

Ei bine, dar' dacă n'am voi? Dacă am ține morțiș la limba noastră și am pretinde sus și tare să fim considerați și respectați ca cetățeni întru toate egal îndreptățiți ai statului, dar' nu numai după-ce ne-am însușit limba maghiară, ci ca Români, Sași, Slovaci, Sîrbi și Ruteni, care țin a trăi și a se desvolta în limba și naționalitatea lor proprie?

Ce va fi atunci? Opoziția noastră de felul acesta nu se ține de acele, care trebuie respectate?

Politicii maghiari se par a crede că nu.

Facă cum le place, dar' le aducem aminte, că dacă poate ave urmări rele respectarea opoziției unei nelăseminate minorități, cu atât mai grave vor fi consecințele nerespectării opoziției majorității cetățenilor, care susțin statul și-i poartă poverile.

Și opoziția naționalităților din Ungaria, deși slab, sau mai bine zis, deloc reprezentate, este și rămîne opoziția majorității.

Desconsider-o cui îi dă mîna.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 3 Martie st. v.

Parlamentul maghiar.

Desbaterea asupra §-lui 25 din proiectul de lege militară a devenit în adevăr o lungire de vorbe în scopul, de a o trăgăna precăt numai se poate și prin

aceasta de a scoate din răbdare pe șeful actualului guvern unguresc. Se pare însă, că opoziția maghiară încă nu cunoaște pe deplin pe dl Coloman Tisza și nu știe nici acum, că pentru discursurile pline de frase bombastice ale oratorilor din stînga atotputernicul ministru-president încă nu-și pierde cumpăna. Mai dîlele aceste a declarat-o din nou în conferența clubului liberal, că el nu se va retrage dela guvern, pentru-că interesul patriei reclamă rămânerea lui și mai departe acolo. Astfel vorba multă ce se face în parlamentul maghiar nu e altceva, decît o pierdere de timp și de parale ce se face în contul țării întregi.

În ședința de alaltăieri a briliat danezul Ivor Kaas, despre care „Pester Lloyd“ dice, că are un nume, pe care un Maghiar nici nu-l poate pronunța corect fără îndrumare directă. Și acest renegeat desvoaltă nisce teorii șoviniste, par'că ar fi cel dintîiu kultur-egylet-ist din Cluj, pe care l-a aflat cineva pe stradă și l-a dus direct în dieta din Budapesta. Au mai vorbit apoi și deputații Alexie Papp și Iosif Hanniball, cel din urmă pentru, ear' cel dintîiu contra §-lui 25.

Convenția comercială între Austro-Ungaria și Sîrbia.

Ristici s'a exprimat dîlele aceste, că regenta sîrbească ar fi pentru bunele relațiuni comerciale cu Austro-Ungaria și că în Sîrbia nu ar fi nimenia, care să dorească războiul vamal, precum există între România și Austro-Ungaria. La aceste „Pester Lloyd“ observă: Asigurarea aceasta e de mare valoare, căci în realitate convenția comercială cu Sîrbia dela 6 Maiu 1881, care s'a fost încheiat pe dece ani, expiră după doi ani. Această convenție însă nu expiră de sine; ea conține dispozițiunea, că la cas, dacă nici una dintre părțile contraheante, în timp de douăsprezece luni dela expirarea periodului de dece ani, nu-și va fi exprimat dorința de a desface tractatul, acela mai rămîne în valoare un an întreg, și începînd dela ziua, în care una sau alta dintre părți îl va denunța. Cu alte cuvinte, dacă tractatul nu se denunță în anul 1890, mai rămîne încă în valoare un an socotit dela eventuala denunțare. Din declarațiunile lui Ristici s'ar pute însă deduce, că în partea Sîrbiei există intenția, de a denunța tractatul, și dacă regentul crede, că atât la noi, cât și în Sîrbia, ar trebui să se pună în discuțiune cestiunea, cum ar pute să se reguleze unele dispo-

zițiuni ale tractatului, nu trebuie, decît ca din partea Sîrbiei să se facă inițiativa, spre a pute deschide discuțiunea asupra acestei teme.

Schimbarea de tron în Sîrbia.

O scrisoare oficioasă ce „Pol. Korr.“ o primesce din Petersburg expune, că cercurile politice din Rusia în consonanță cu vederile guvernului, nu privesc în schimbarea de tron în Sîrbia deloc un eveniment, care favorizează Rusiei și strică Austro-Ungariei. Tot ceea-ce se dorește în Rusia este, ca Sîrbia să rămână scutită de înfrîngeri externe, fără-ca în această privință să meargă așa departe, încât să se ceară, ca între Belgrad și Viena să se nască o ruptură desevîrșită, căci se aprepiază îndestul necesitatea pentru Sîrbia, de a trăi în relațiuni bune cu vecinul ei puternic. Numai un lucru trebuie să se încungeure, pre valența unei influențe străine.

Publiciștii — martiri ai nostri.

„Luminătorul“ s'a vădit îndemnat a publica sub acest titlu următorul articol, drept completare — așa credem — a articolului domnului I. M. publicat sub titlul „Vae victis?“ în Nr. 39 al „Tribunei“.

Nevoind nici-decum a fi considerați ca preocupăți pentru sau contra vre-unei întreprinderi publicistice naționale din prezent sau din trecut, ne simțim datorii a publica și în foaia noastră în întreg cuprinsul său articolul „Luminătorului“.

El sună:

Ce e drept — e drept; nedreptatea rămîne nedreptate și nedreptul pentru cei drepti nu poate fi nici înțelept; astfel nici folositor scopurilor umanității.

Acesta ni-e motivul, pentru care, — după lungă observațiune și tăcere — datorii ne credem astăzi, când este suprem timpul, ca dintre noi nedreptatea și neînțelegerea să dispară și inimile și sufletele noastre să fie curate, a vorbi cu frații nostri dela condeiu o vorbă discretă, care să se audă prin toată lumea română.

De un lung șir de ani, în mod prea băteător la ochi și din cauză până acum nescrutată, se întîmplă, că ori de câte-ori din vre-un incident ocașional se amintesc și se laudă luptele și suferințele, virtuțile și preste tot meritele foilor noastre naționale și ale bărbatilor, care s'au ilustrat în public prin acele, că după o parolă, mai virtos în părțile transilvane, o foaie și cei-ce au conlucrat la ea se ignorează sistematic, par'că nici n'ar fi existat, n'ar fi meritat să existe!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Sublocotenentul Iergunoff.

De

Iwan Turgeneff.

Traducere de Ioan Popovici.

(Urmare.)

XVIII.

În dimineața zilei următoare Kusma Wassilievici se duse în oraș și cumpără, după tomeală țigănească, o cruculiță de aur cu o pantică de catifea.

„Poate ea încă odată atîta să-mi asigure“, cugeta el, „că nu primesc daruri; eu știu că înțeles au astfel de scumpeturi; și dacă într'adevăr are astfel de idei, dacă e atât de desinteresată — atunci voi face Emiliei o deosebită plăcere“.

Așadar Don Juanul din Nikolaieff specula. Cătră șese ciasuri se rase cu cea mai mare îngrijire, trimise după un barbier renumit, care-l frîșă și-l pomadă cu deosebită scrupulositate. Apoi îmbracă Kusma Wassilievici o uniformă nouă de noaptea, strălucitoare, luă în mîna dreptă o părehie de mînuși de piele de cordovan, se stropi cu mirodenii și părăsi chilia. Kusma Wassilievici n'a îngrijit astă-dată mai mult de exteriorul său fiindcă ar avea o convenire cu „păpușica de zăhar“, fiindcă i-ar fi mai drag de Kolibri decît de Emilia, ci pentru-că „păpușica de joc“ avea în sine ceva tainic, ceva caracteristic, ce ațîța fără voe chiar și zăbavnica fantasie a tinărului sublocotenent.

XIX.

Dna Fritsche îl primi ca în ziua trecută, și ca-și-cum pe deplin s'ar fi înțeles asupra unui lucru, îi mărturisî și de astă-dată, că Emilia ear' a trebuit să iese, și-l rugă ca să o aștepte. Kusma Wassilievici dădu din cap în semn de aprobare și se puse la masă. Dna Fritsche zîmbi, adevărat își arătă dinții cei mari și galbini, apoi ieși afară, fără de a-l mai lăsa cu ciocoladă.

Kusma Wassilievici își îndreptă îndată privirea asupra ușii plină de taine, dar' ușa nu se deschide. Tuși de vre-o câteva-ori destul de tare, spre a-și dovedi prezența . . . dar' ușa tot nu se mișcă. Își ținu răsufletul, își deschise urechile . . . însă n'auzi nici cel mai mic șopot, părea că toată preajma amuțise.

Kusma Wassilievici se apropiă de ușă în virful degetelor? . . . Zadarnic ciocăni cu degetul, zadarnic o împinse, zadarnic o lovi cu piciorul, căci tot nu se deschise. Atunci se aplecă și șopti încet de tot:

„Kolibri, Kolibri, păpușica mea de joc“.

Nici-un răspuns . . . Kusma Wassilievici se ridică, își dresă uniformă, stătu cîțva locului, apoi merse, dar' cu pași mai repezi, spre fereastră și bătu în geam.

Îl cuprinsese mânia și indignarea . . . Sentimentul onorului de ofițer i-se revoltă strâșnic. „Ce fel de nebunie-i asta?“ — gîndi el în cele din urmă. „Pentru-ce mă mai și primesc? Dacă se poartă astfel, apoi voi bate cu pumnul, atunci știu că va deschide. Însă dacă

va auzi bătăna . . . ei, dar' ce-mi pasă? Nu-i vina mea!“

Și repede se întoarse în călcăie . . . ușa era jumătate deschisă.

XX.

Kusma Wassilievici se grăbi, tot în virful degetelor, și intră în odăița tainică. Kolibri, îmbrăcat într-o haină albă, strînsă cu o cingătoare lată, roșie, ședea pe sofa. Fața jumătate îi era acoperită cu o batistă, rîdea încet, dar' din toată inima. Părul de astă-dată și-l-a frîsat; l-a împletit în două coșite groase și lungi, legate în panticii roșii; ear' în picioare avea ca și ieri ghetă mici și roșii; picioarele și-le încrucișase și erau goale: ear' dacă te uitai mai cu dinadinsul, îți venia să crezi că poartă ciorapi de mătășă închisă. Sofaua nu se afla în locul unde a fost ieri; era mai înspire părete; pe masă observă pe un tablou chinezesc un ibric de cafea pântecos, lîngă o zăharniță ascuțită și lîngă o tavă de porțelan albastru. Ghitara nu se vedea, și un fum vineția se ridica în spirale dintr-o luminărie de afumat. . .

Kusma Wassilievici, apropiindu-se de sofa, se aplecă spre Kolibri. Dar' ea, înainte ca el să poată dice o vorbă, își întinse mîna și, rîdînd înfundat, îi viri degetele în pîr și îi strică toată frisura.

„Ce să însemneze și asta?“ — strigă Kusma Wassilievici, nemulțumit de purtarea ei de tot negenată. „Ah, sburdalnică ființă mai ești și tu!“

Kolibri își luă batista de pe față.

„Așa nu a fost frumos; acumă mai bine“.

Ea se retrase în colțul sofei și-și trase picioarele sub sine.

„Ocupă d-ta loc . . . acolo!“

Kusma se puse pe locul arătat.

„De ce te depărtezi așa de mult?“ — dîse el după o mică tăcere. „Ori ți-e frică de mine?“

Kolibri se strînse ca un ghiem și se uita la el cu coada ochiului.

„Frică eu n'am . . . nu!“

„Tu să nu fi așa de sîlbatică“ — continuă el într'un ton dojenitor. „Și îți mai aduci aminte de ce mi-ai făgăduit ieri? Cum rămîne cu sîrutul?“

Kolibri își îmbrățișă genunchii, își puse capul pe ei și ear' se uita la el.

„Îmi aduc aminte“.

„Foarte frumos. Și trebuie să-ți și ții vorba“.

„Da . . . eu trebuie“.

„Atunci“ — începî Kusma Wassilievici voind să se apropie de ea.

Dar' Kolibri îl lovi preste mîna cu coșita, pe care o încolăcise după genunchie.

„Nu așa de în grabă dle“.

Kusma Wassilievici se turbură.

„Ce mai ochi are șireata“ — își mărturisî el. „Dar“ — dîse apoi tare — „de ce m'ai chemat aici?“

Kolibri își întinse grumazul ca o pasere . . . trase cu urechia. . .

Kusma Wassilievici tremura. . .

„Emilia?“ — întrebă el înghietat.

„Ba“.

„Dar' cine?“

Kolibri dădu din umeri.

„Auți tu ceva?“

„Nimic“.

Cu aceeași mișcare de pasere își trase Kolibri capul micuț cu buclele încălțite în grumaz și începî să-și ghemuească coșitele.

„Nimic“.

„Nimic!“ — repetă Kusma Wassilievici.

„Acum dar pot . . .“

Ofițerul eară întinse mînilor după Kolibri, însă ea se retrase, arătîndu-i un strop de sânge pe deget.

„Ce fel de proastă e asta?“ — strigă el scuturîndu-și mîna. „Întotdeauna afurite voastre de ace! Însă ce fel de ac blăstemat e acela“, — adăuse el zîrînd o săgeată lungă, aurită, pe care Kolibri o înfipsea încet în brîu. „Acesta e un adevărat pumnal, un ghimpe . . . da, da, e un ghimpe și tu ești un vespe — înțelegi d-ta ce va să zică un vespe?“

Kolibri află comparația sublocotenentului de tot extraordinară, căci erupse într'un ris hohot și repetă:

„Da, eu înțeleg . . . eu înțeleg . . .“

Kusma Wassilievici se uita la ea și cugeta: „Ea rîde, și totuși fața ei rămîne așa de tristă, așa de melancolică . . .“

„Ean te uită ce ți-am adus“, — dîse el tare.

„Ce—e?“

„De ce ții tu întotdeauna ce—e? Ești Nemțoaică?“

„Nu—u“.

Și această stranie apariție în părțile noastre, poate și pe aiurea, cu atât mai mult trebuie să uimească, când din directă experiență, pe temeiul celor mai eclatante fapte și efecte, ne este cunoscut, cum tocmai acea foaie, cu scrierile și conducătorii ei, a fost care mai întâi a combinat și inițiat opozițiunea noastră națională, lupta noastră modernă de rezistență, prin solidaritate națională, în contra politice și erei nouă maghiare, și când se poate afirma și dovedi, că acea foaie și redactorii și conducătorii ei, până acum cel puțin neîntreruți au rămas atât în energie și constanță, cât și în sferă și sacrificii!

De s'ar fi, ca trecerea cu vederea se întâmplă din uitare, ar fi, pare-ni-se, o rușine; ear' dinadins de s'ar' întâmpla, gresala ar fi neexcusabilă. Ori care alt motiv, un defect în cunoștință sau judecată.

Grație inimii sănătoase a poporului, printre el, precum el participă la luptele și manifestările noastre naționale, acea aparițiune nostimă nu se observă. Cu atât mai mult trebuie să ne doară, când o întipărim la o mare parte a inteligenței, și se ne doară înăd, când o vedem la inteligența noastră din generațiunea mai tină; și se ne doară înăd când ea ni-se arată în partea fraților de confesiunea gr.-cat. și mai virtos în Transilvania.

Atingem și subliniăm aceste nuanțe, nu ca să acuzăm sau condamnăm pe cineva, — ferească-ne Dumnezeu! — ci numai și numai pentru de a indica rēul și originea lui și în-cuibarea lui pe unde se observă, și aceasta numai spre a face cu atât mai posibilă stirpirea lui în interesul dreptății.

Mai curând în „Tribuna”, organul fraților nostri din Sibiu, în Nr. 39 de estimp, într'un articol capital intitulat „Vae victis!” scris din inimă și cu minte practică la adresa Năsbudenilor, am cettit următoarea sentență:

„Publiciști români au reprezentat întotdeauna opiniunea publică română. Pentru această opiniune s'au expus și sacrificat: G. Baritiu, Al. Roman, Porutiu, Păcurar, Bobancu, Slavici, Albu, și preste tot pentru cauza română s'a expus cel mai cu autoritate și mai iubit bărbat al nostru, domnul general Doda.”

Bine se dăce aceasta, și este prea frumos modul cum se dăce și este bună politica recunoașterii ce se face. Totodată această laudă și recunoștință publică se reflectează ilustrând meritele, rațiunea de a fi sau de a fi fost a foilor: „Gazeta Transilvaniei”, „Federe-rațiunea”, „Observatoriul”, „Tribuna” și „R. Revue”.

Nu-i vorbă, o merită. Însă poate un Român cu știință și conștiință de cele ce s'au petrecut printre noi de ani 20 încoace, de luptele și suferințele noastre, poate un atare Român să simțască și rostească serios asemenea sentență, fără a-și pune la moment întrebarea: Dar' „Albina” unde a rămas? Ea și cu ea ai ei nu au fost, nu au lucrat, nu au suferit și sacrificat? Sau nimic nu numără?

Acea foaie, care unsprezece ani a fost cea mai fidelă și energică reprezentantă a poporului nostru și tocmai de aceea cea mai iubită și mai lăgită printre popor; care ca cea dintâi, prin grele lupte și cu ai nostri cei slabi de ânger și săraci de experiență și de prevederi, a provocat și organizat opozițiunea noastră politică-națională; aceea foaie, care la 1866 instalată în Viena, după ce la 1869 prin măsurile guvernului maghiar

fu împedecată de a se mai propaga printre Românii de dincoace de Laita, se mută la Budapesta, în cuibul tigrilor, pentru de a-și continua aci lupta în contra acelor, precum a și continuat-o cu aceeași vigoare până la 1877; pentru care luptă constanță și ageră conducătorul ei la 1869, prin justiția de cabinet și decret maiestatic, destituit a fost din postul său de jude definitiv la tabla regie și de dreptul său de pensie lăsat de un serviciu public de 23 ani; astfel lăsat, fără de nici o subsistență și dat pradă lipselor, cu o familie numeroasă de deșce capete!

Ei bine, acea foaie, cu lucrătorii și conducătorii ei, cu toate luptele, sacrificiile și suferințele de 11 ani, dată uitării se fie? Sau doar ea, cu ai ei martiri, se nu merite o amintire, un biet locușor printre cei mai sum-niți martiri și cele mai sum-citei foi? Ea, care mai tuturor a premers în luptă, din care cauză a și rămas neuitată contrariilor nostri interni și externi combătută de ea, ea uitată și desconsiderată se poată fi Românilor, pentru ale căror cauze a luptat și a suferit?!

Acel brav colaborator al ei, care la 1872 pentru aceeași cauză a și ceas lăsat martir ai publicității noastre a fost tral în judecată și prin juriul din Budapesta condamnat la închisoare de cincisprezece luni și a stat și a suferit cincisprezece luni întregi întregu în Vaf, astfel că cei dela putere, în înversunarea lor sēlbatică, nici prelungea cea mai sigură garanță oferită nu-i acordară un concediu cerut de 8 zile, pentru de a-și vedea încă odată în viață pe mamă-sa muribundă! Ear' conducătorul foi a solvit din punga sa pedapsa de 500 fl., precum și speșele procesului de vre-o 2—300 fl., ei bine, la noi asemenea lucruri petrecute în fața lumii se poată fi și se rămână nesciute sau nescotite chiar de publicistica noastră națională? Și asemenea ignorare și desconsiderare se fie de vre-o plăcere cuiva sau de vre-o utilitate cauzei? Și contrarii nostri se nu-și ridă în pumni de moralitatea și înțelepciunea noastră politică-națională!

Dar' se mergem mai departe.

Aceiași mai sus amintit conducător al „Albinei”, în contra căruia la 1873 contele Szapary, ministrul maghiar de interne pe acel timp, precum însuși în fața dietei cu multă gravitate a anunțat, dispusese cea mai riguroasă investigație criminală pentru înaltă trădare; în contra căruia la 1875 omul de fer al Maghiarilor, Coloman Tisza, abia instalat la putere prin concursul — putem dice al tuturor partidelor maghiare, iute și de grabă înscenă pertractarea a două procese de presă, dintre cele mai multe ce-i stau deasupra capului, ambele procese tot pentru stereotipul: agitațiunea națională contra statului și regimului maghiar și a organelor acestuia în care ambele procese deși prin majoritate de voturi a juriului a fost achitat, totuși ani și ani a stat sub sabia lui Tisza-Damocle și multe parole l'a costat apărarea?

Cum e cu acest bărbat al nostru, pe care poporul îl venerază, ear' s'birii puterii publice și o noapte nu-l perd din vedere și-l impresură ori-unde el este se se întâlnească cu poporul, pășesc și închid chiar bisericile noastre dinaintea lui, pentru-ca nici în aceste sacre asile se nu poată conveni cu poporul român, dau mandate de arestare în contra lui, chiar ca deputat dietal, în derisiunea imunității legale; mai mult îl persecută pe el și pe ai se, precum însuși atotputernicul Tisza

prin rostul său și al organelor sale de repețe-ori lăudându-se a spus-o lumii, până și pe sub pământ îi urmărească ca pe „soboli”; acest om al nostru, care de ani aproape 50, de o mie de ori, pe toate terenurile activității și luptei noastre naționale ne-a dat cele mai eclatante probe de devotament național și abnegațiune de sine; acest venerabil bătrân, față cu care rugăm și provocăm să ni-se numească ori-care altul! ce cu mai multă constanță și agerime ar fi luptat, mai mult ar fi sacrificat și cu mai multă mănă ar fi fost persecutat de contrarii nostri! — El și cu iubitul său colaborator Gruia Liuba se nu se numere între publiciști — martiri ai nostri?!

Ei bine, pentru-ce această patentă nedreptate, această aparență de ingratitudine?

Scim noi prea bine, că în sublimitatea engetului lor, crearii „Albinei” și conducătorii luptei printr'nsa n'au nici o trebuință de recunoștința noastră, și mai puțin poate se aibă o asemenea trebuință în mormântul său, iubitul nostru Gruia Liuba: cu atât mai adânc însă simțim noi lipsa de adevăr, dreptățe și moralitate în lupta noastră cea grea, puternică ca e sfântă se fie, se fie chiar pentru-ca e sacrată, con-vinși fiind noi, că numai astfel poate fi și învingătoare.

Cine în carătenia inimii sale va simți cu noi acest adevăr, sigur ne va pricepe și ne va recunoaște logica și îndreptățirea de a discuta și scruta aparițiunea, față cu care punem deadreptul întrebarea:

Care poate se-i fi cauza?

Este doar pentru-că martirii dela „Albina” nici n'au făcut și nici n'au suferit se li-se facă manifestațiuni, banchete, colecte publice, într'u recunoașterea martiriului lor și drept desdaunare sau compensare?

Sau este doar pentru-că „Albina”, după o activitate încoardată de 11 ani, după ce nu mai pută se găsească om, care se-i primească redacțiunea, odul de sus dela putere și răspunderea, pe timpul cât conducătorul ei, care devenise totul ei, era ocupat pe aiurea tot în lucrare și luptă națională, și-a sistat activitatea și curmat existența, în contra dorinței și așteptărei publicului celui mare?

Nu credem. Iată însă ce scim noi, ca unii care și noi am fost o mică parte din viața și activitatea „Albinei” și a pleidei ei și am avut cunoștințe de toate cele interne ale ei.

„Albina”, dela întemeierea ei, prin antagoniști naționali și șireți, și alimnenteți de sus dela putere, a fost poreclită de organ personal, confesional, tendențios, de organ al unui om sau al unei familii, cu aspirațiunea la dictatură sau și la mai mult! Parola șireției pe față și în ascuns a mers: se nimicim nimbul celor dela „Albina”, se n'o prenumerăm, se n'o cetim, se-i împedecăm propagarea la ai nostri și prin părțile noastre, se o combatem, se o calomniăm, — în cele din urmă se o ignorăm, ca pe toți cei-ce au creat-o și îi dau viața!

Această intrigă rafinată s'a încuragiat din capul locului mai întâi prin subvențiuni bănești și alte favoruri de guvernul baronului Sennyey și dela aceeași guvernul Andrassy și Lonyai, apoi al lui Bitto etc., precum mai târziu ocașionalmente dela înșiși oamenii acelora am înțeles, paralel spriginul a fost și din București, acesta firesc din amăgire, căci și acolo pătrunsese veninul minciunii

și al intrigei. Destul că lupta celor dela „Albina” în contra acelor machinațiuni rafinate a fost lungă, a fost grea și turmentatoare. Veni-vă timpul, când vom pute da pe față toate amănuntele ei. Pentru astă-dată citim atăta, că „Albina” în al cincilea an de activitate era cu numărul abonenților aproape la o mie, între care însă anumite părți ale țerii și anumite clase ale inteligenței noastre, special frații de altă confesiune, abia erau reprezentați cu 6—7 procente. Numai dela 1870 încoace, decând furia puterii de stat în contra „Albinei” nu se mai pută stăpâni și ascunde, cățiva bărbăți de inimă dintre frații gr.-cat. rupseră vârlu ce cu măestrie li-se trăsese preste ochi și începură a recunoaște valoarea și meritele celor dela „Albina” într'u apărarea noastră națională și a face chiar și propagandă în interesul adevărului, în care consecuență numărul abonenților „Albinei” printre frații nostri uniți iute se urcă la 2—300, ear' al abonamentelor preste tot atinse cifra de 1300.

Până aci mulți dintre cei mai zeloși și bravi tineri, mai virtos gr.-cat., de ai nostri de pe la gimnasia, academii și universități, nici se audă nu voiau de „Albina” și de conducătorul ei și colaboratorii acestuia. Se lăudau că n'o cetesc, n'o cunosc!

Nu mai din aceste precedente noi ne putem explica aparițiunea de mai sus.

Nu-i vorbă; am mai pută lungi discuțiune, am pută aduce încă multe argumente ilustratoare, explicatoare și probatoare; le credem însă — din a noastră parte de prisos și neoportune; de aceea trecem la concluziune.

Tot dl I. M. cel cu lăudatul mai sus articol și cu sentența citată dintr'nsul, într'un alt articol al sentențat, din Nr. 37 al „Tribunei”, ne spune, că „puterea noastră stă în înțelepciunea noastră” și că „suferințele noastre ne-au cuminți; experiențele trecutului ne-au deschis ochii.”

Dacă așa va fi, precum și noi credem că este, votul nostru va fi pretutindenea priceput și aprobat, care este:

Periodul timpului de intrigă prin amăgiri și sinamăgiri; periodul copilăriei noastre în politică a trecut, laudă Domnului! deja cam de mult. Masca de pe față intriganților amăgitori și amăgiți, care mască nime n'a smuncit-o cu atăta putere și statornicie ca chiar „Albina”, de mult a cădută; organele și persoanele — unelte de mult au dat faliment; mulți dintre aceia, care pe acel timp în gura mare strigau și în modul străfului se apărău în națională, astăzi din fundul inimii lor oftând ar dori asemenea dictatură, dacă ea ar fi posibilă!

Ajunși aci bravi nostri publiciști, tineri și bătrâni, căți până acum din ori-ce cauză n'au apucat a studia și apreția în mod complet istoria, luptelor noastre politice-naționale de 20—30 de ani încoace, de atunci adecă, decând cei din Viena, Budapesta și Berlin, cu atăta cinism își joacă mendrele lor frivole cu noi, îi rugăm frățesce se-și completeze acele studii fără de pregetul și preocupățiunea de odinioară, prin care completeare sigur înăd-icit își vor sporii virtutea și valoarea pentru luptă. Acheti siguri sîntem, că toți drepti vom fi, echitabili vom fi și față cu „Albina” și față cu martirii ei în publicistică, și și că nici garanța înțelepciunii nu va lipsi puterii noastre în lupta comună.

XXII.

Wassilievici. „O, din pricina luminării de afumat”, — se liniștea el pe sine însuși. „Aici e un...”

Și ear' îl legăna cineva, ba i-se șoptia în urechie ceva de tot frumos, de tot plăcut. Dar' de ce nu isprăvesce vorba? ... Însă deodată deschisă „păpușicile” nise ochi mari, mari ca un arc dela pod. ... Ghitara le însoția și, lovită de podine, scoate un ton ca ieșit din fundul pământului. ... Un prieten bun al lui Kusma Wassilievici îl îmbrățișa cu căldură dela spate și i-aședa cravata. Sublocotenentul veldi aproape de al nasul de uliu și mustețele groase ale cunoscătorului cu îndoitură la mănecă și cei trei nasturi de argint. ... și cu toate-că ochii erau în locul mustețelor și mustețele în locul ochilor, ear' nasul era de tot sucit, Kusma Wassilievici nu se miră deloc, ci din contră îi păreau toate foarte frumos rînduite. ... ba voi chiar se dăcă nasului: „Bună ziua, frate Gligore”, ... dar' își schimbă gândul ... și se grăbia ... se grăbia se se ducă cât de repede cu Kolibri la Constantinopol și acolo se se cunune, fiindcă ea el de Turo.

XXII.

O barcă le stătea la dispoziție tocmai la timp: el sări în ea, și cu toate-că din stângăcia sa se lovi atât de tare, încât multă vreme n'a scuit unde se află, venindu-și în fire se puse pe o rîncă și pluti în masul aceluși gimnase, care „bălă timpului” pe o supă din gimnasiul dela Nikolaieff, curgea spre Constantinopol. Plutirea pe acest riu era nespuse de plă-

CRONICĂ.

Noul comandant al Timișoarei. Numărul de ieri al ziarului „Armee-Verordnungs-blatt” anunță, ca contele Degendorf — Schomburg, comandantul corpului 7 de armată din Timișoara, la cererea sa proprie a fost pus în pensiu, ear' de comandant al acestui corp s'a numit FML. baronul de Waldstätten.

Statute aprobate. Ministrul regesc ung. de interne a provădut cu clausula de aprobare sub Nr. 14.960 a. c. statutele reuniunii bisericești ardeleni a femeilor evang. din Darof.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Albert Pollák în „Pető”; Baruch Pollák, pentru sine fiii se minoreni, în „Pető”; Iuliu și Desideriu Blumenthal în „Bercsú”.

Cai erariali de serviciu din regimentul 3 de husari din Sibiu se vor da prin licitație în folosință privată în zilele viitoare. Informațiuni se dau în cancelaria comădei aceluși regiment, Strada Morii, Nr. 31.

Demonstrațiuni în Dobrișin. „Neue Freie Presse” primesc din Budapesta o telegramă cu data de 13 l. c., că în Dobrișin au arangiat studenții și cafele demonstrațiuni după felul celor din Budapesta. Demonstrații au spart ferestri și au aruncat după poliști cu petri. Poliști însă i-a succes a împrăscia pe demonstrații.

Boală epidemică. Din Dergea, comitatul Solnoc-Dobăca, ni-se scrie, că în acea comună a isbucit bubatul negru; au murit până acum vre-o 14 persoane.

Despre sinuciderea locotenentului Mangesius i-se scrie lui „N. P. J.”: Joi în 7 l. c. au intrat mai mulți ofieri, între care și Mangesius, într'un birt din Cluj, unde erau vre-o 15—20 de tineri civili, care au început să strige la venirea ofierilor „Abzug Tisza”, cântând și nise cuplete batjocoritoare la adresa Germanilor. Mangesius, sciind că aceste „Abzuguri” sînt mai mult la adresa ofierilor decăt la a lui Tisza, a tras sabia și a pășit cătră tinerii civili, după-ce au fost stat de sfadă cătră tinerii. Mangesius ar fi dat cu sabia, dar' l'a reținut un alt ofier. De aici ofierii, în loc se meargă acasă, au intrat în alt birt, — ce s'a întâmplat aici nu se scie, atăta e însă fapt, că a doua oară s'a lăft prin oraș vorba, că acolo în birt ar fi fost insultați mai mulți ofieri, că cei insultați au rupt sabia unui alt ofier, ear' Mangesius a primit lovitură la cap. Vineri Mangesius a stat în pat, într'adevăr era greu rănit la frunte și la piept; după amădă au venit la el doi ofieri, ca se-i ceară declarație, trimiși fiind din partea colonelului, deoarece se vorbesce, că Mangesius ar fi insultat regimentul și corpul ofierilor. Mangesius a cerut pentru declarație timp de cunetare o oară. În acest timp el s'a îmbrăcat, a mers la casarmă, a pus ficioiri se se deprindă a împușca cu arma Mannlicher cu patroane de lem. Într'una din puscii el a pus patron adevărat, precând nu-l vedeau ficioiri, și — de aici încolo întâmplarea e cunoscută.

Doi căpitani sinucizi. Din Lemberg se scrie, că Marți în 12 l. c. s'a împușcat într'un orașel de lângă Lemberg căpitănel de husari Rudolf Gangl, probabil într'un acces de melancolie. Tot din acces de melancolie s'a împușcat înaintea cu vre-o câteva zile în acel orașel căpitănel Zlatco.

Lord Tennyson, cel mai sērbător poet al Angliei, s'a îmbolnăvit zilele trecute atât de rău, încât trage de moarte.

Stanley, călătorul prin Africa, după-cum anunță telegramele din Africa-ostică, se află pe țărmuri ostice ai acestui continent, întorcându-se spre casă.

„Na, ce este earăși cu acest „nu—u!” Ei, dar' pentru mine e tot atăta.”

Și Kusma Wassilievici scoase darul și-l ridică în sus.

„Uită-te încoace.... nu-i așa, că e frumos?”

Ea se uită nepăsătoare.

„Ah, o cruce! Acea noi — nu purtăm.”

„Ce, d-ta nu porți cruce? Poate ești Jidancă?”

„Noi nu purtăm”, — repetă Kolibri și se uită întrebătoare la paret.

„Vrei ca se-ți cânt ceva?” — întrebă ea repede.

Kusma Wassilievici băgă crucea în buzunar și se uită în giuru-i, i-se părea ca-și-când ar fi auzit o șgărietură în paret.

„Ce-i asta?” — întrebă el înădușit.

„Un șoarece, un șoarece”, — răspunse Kolibri iute și fără de veste cuprinsu cu brațele ei netede capul sublocotenentului și depuse un sărut infocat pe obrazii lui... îi era ca-și-cum l-ar fi ars cu un cărbune aprins.

El o strinse la piept, dar' ea se străcură ca un șerpe (trupul îi era cu puțin mai gros decăt al unui șerpe) și sărl în picioare.

„Stai”, — șopti ea, — „mai întâi se bem cafea.”

„Ah, ce! De ce cafea! Mai târziu.”

„Nu, acum! Acum e ea caldă, mai târziu e rece.”

Apoi apucă toarta ibricului de cafea, îl ridică în sus și umplă amândouă ceșcile. Kolibri își lăsă capul pe umăr și se uita cum curge cafeaua.

„Iată, pune tu ție zahăr... bea... eu nu beau!”

Kusma puse o bucățică de zahăr în cafea și o sorbi dintr'odată. Cafeaua era foarte tare și amară. Kolibri, depărtându-și nările dela ceașca ei, începă să ridă și se uită la el. Înăd își puse ceașca pe masă.

„De ce nu bei și tu?”, — o întrebă Kusma Wassilievici.

„Eu... — răspunse ea mai mult șoptind.

Kusma Wassilievici începă se se mănă.

„Dar' pune-te odată aici lângă mine!”

„Numai decăt.”

Ea își aplecă capul, și uitându-se mereu la Kusma Wassilievici, își luă ghitara.

„Numai decăt. Însă eu vreau mai întâi se cânt.”

„Da, da, numai pune-te aici.”

„Și vreau se și joc. Se joc?”

„Vrei se joci? Na, aș vrē se vād. Dar' mai târziu n'ai putē tot așa de bine?”

„Nu, acum... Și eu te am așa de în drag...”

„Ție i-e drag de mine! Ah... nu mai dice!... joacă dar' spulberat-o ce ești.”

XXI.

Kolibri se puse în capētul celalalt al mesei, trase de vre-o câteva-ori cu degetul pe coarde și începă, spre mirarea sublocotenentului, care se aștepta la un cântec vesel, un recitativ înecet și monotun, înșctind fiecare ton silit cu o mișcare a întregului trup în dreapta și în stânga. Ea nu zimbăia; ba chiar își in-

creți sprincenele — acele sprincene fine și arcuite, între care se vedea un semn ce semēna cu o literă orientală și de bună-seamă marinat cu prav. Ochii îi erau aproape închiși, însă printre pleocele înăbinate schinețu înăbinate lumina ochilor, ear' privirea îi era ațintită tot spre Kusma Wassilievici.

Dar' nici el nu-și putea lua privirea dela acei ochi minunați, amenințători, dela acea față ochieșă din când în când înroșită, dela acele buze întredeschise și nemșcate și dela cele două coșite date pe spate.

Kolibri se legănă mai departe, fără de a se clădi din loc, și numai picioarele i-se mișcau ușor, când ridicându-se în virful degetelor, când lăsându-se în călcăie; numai odată s'a învîrtit repede și atunci a ridicat ghitara sus și a scos un țipet ascuțit...

Apoi a continuat mai departe cântecul monotun, înșctit de joc.

Kusma Wassilievici ședea pe sofa nemșcată și cu rēsuflarea oprită uitându-se la Kolibri. Un sentiment de tot ciudat îl cuprinsese. Îi era atât de ușor, de liber se îndrănească — ba aproape prea ușor. Îi părea că nu-și mai simte trupul, ca-și-cum s'ar scālă... și că pielea i-ar fi plină de furnici... că atăta puterea lui picioare i-ar perii și că l-ar poată somnul. Nu mai avea nici-o dorință, nici un gând; se simția nespuse de bine, îi era ca-și-cum ar fi legănat cu un „haia, haia”, ca-și-cum Emilia ar vorbi lungea ei, ea l-ar șopti „păpușica mea, păpușica mea”. Din când în când se întuneacă fața „păpușicii”. „Pentru-ce”, — se întrebă Kusma

cută, vedea o mulțime de cufundaci roșii... și întâlnia foarte mulți, dar' nu-l lăsau se se apropie de ei, ear' după-ce se cufundau se schimbau în pete maro roșii.

Ear' Kolibri călătorea cu el; și ca să se ferească de rațele soarelui, s'a ascuns în fundul bărcii, unde din când în când ciocănia în podine...

În fine au ajuns în Constantinopol. Casele aveau, cum trebuie se aibă toate casele, forma colibelor tiroleze; ear' Turcii erau cu țete sēlbatic, groasnice; dar' nu putea se-i privești multe, căci atunci se stringeau, se schimonosiau și cădeau ca fulgii de neaună.

Eată și palatul, unde va locui el cu Kolibri... și cât de splendid era totul arangiat! Pe ziduri țesături, preste tot locul epolete, ear' în colț musicanți cu trompete și putea veni cu barca până în casă. Și, de sine se înțelege, era acățat și portretul lui Mohamed... Numai că Kolibri fugia neîntrerupt înaintea lui din chilie în chilie și coșitele se tirau după dinsa... și nu voia nici decăt se-l aștepte... se făcea mai mică, tot mai mică... Ba nici nu era Kolibri, ci un copil într'un jachet strîmt, care era intendantul lui și trebuia să se furișeze după el într'un ochian mare... se furieze ochian devenit tot mai strîmt, tot mai strîmt, încât mai în urmă nu se mai putea mișca... nici înainte, nici îndrēt... ba nu mai putea nici rēsufla... și atunci îi cădă ceva în spate... și era cu gura plină de țărînă. (Va urma.)

Din public.*)

Avis.

Adunarea generală a „Reuniunii române de cântări din Sibiu” se va ține luni la 18 Martie st. n. a. c. la oarele 6 seara în localul menit pentru probe (în localitățile Seminarului), ceea ce se aduce la cunoștința p. t. membrilor.

Sibiu, în 13 Martie 1889.

Diracțiunea.

Sibiu, în 14 Martie 1889.

Onorată Redacțiune!

Di Vas. Podoabă a publicat în Nr. 47 al „Tribunei” o corespondență, în care declară, că nu d-sa este autorul articolului din Nr. 37 al „Tribunei”, publicat cu subscrierea N. A.

Dacă d-sa se mărginea numai prelungea această declarațiune, eu de bună-seamă nu-mi mai perdeam timpul cu scrierea acestor șire, dar d-sa a avut gentilețea a se amesteca fără cauză și în polemică ce am purtat-o sub pseudonimul: „Sinceritatea” cu dl. preot (!) N. A. și aducându-și aminte de gloriosul seu trecut literar, s'a creșut îndreptățit a face o revistă critică asupra articolelor scriși de mine și de dl. N. A., ba a aflat de bine a se ocupa atât cu persoana mea, cât și cu neamul meu.

Sunt deci silit a mă apăra și față cu noul contrar ce l-am dobândit ca din senin, și cred, că onorabila redacțiune va fi atât de echitabilă, — măcar în rubrica concesiă dlui Podoabă, — a-mi permite și mie legitima apărare.

De astă-dată aflu de cuviință a mă apăra cu fața descoperită, ca să vadă și dl. Podoabă, că nu mă rușinez de aceea ce scriu acum și am scris în articolul meu publicat sub pseudonimul „Sinceritatea”. Dar nici n'are de ce să-mi fie rușine, căci datele și afirmațiunile mele din acel articol, sunt atât de adevărate, încât în contra lor numai cu invective se mai poate răspunde, și intențiunea mea nu a fost alta, decât de a apăra, conform datorinței mele de preot, vada arhidiecesei din care fac parte și care a fost atacată în modul cel mai condamnabil.

Dl. Podoabă are bunătatea a mă învăța, cum trebuie se scriu fin, ca să nu-mi fie mai târziu rușine de ceea ce am scris, și totodată îmi dă și dînsul un exemplu eclatant de finețe în stil prin expresiunile delicate, de care se folosește d-sa, precum sunt aceste: „articoli scriși cu atâta turbare”, „răspuns scris cu grobianități și cu scopuri diabolice”.

Primesc această învățătură cu atât mai virtos, că mi-o dă un publicist vechiu și consumat, care el însuși își laudă atât cantitatea, cât și calitatea articolelor și publicați înă de pe la anul 1869 prin diferite țări române și străine (poate franceze, germane, italiene, engleze!) și care numai el singur se desfacează în cetirea și recetirea acelor articoli, dar' de una îmi pare rău, că nu a binevoit a-mi indigeta și articoli și publicați fără nume, ca și din aceia să mă pot pricopsi și să pot afla lucruri, de care să se minuneze toată lumea.

Dl. Podoabă binevoeste a afirma, că precum este informat din isvor foarte sigur și chiar și din contestul replicii mele, eu l-aș fi suspionat, că dînsul este autorul articolului publicat în Nr. 37 al „Tribunei”.

În contestul replicii mele nu se află însă nici un pasagi, din care să se poată deduce ceea ce afirmă d-sa, și tare m'aș bucura, dacă dl. Podoabă mi-ar pute arăta o singură propozițiune, care să se referească la d-sa. De altă parte, tot din isvorul sigur, din care și-a tras informațiunile d-sa, m'am informat și eu prin o persoană demnă de credință, că adecă acel isvor nu a ăis nici-odată, că eu l-aș fi suspionat pe dl. Podoabă de autor al articolului din cestiune, ci din contră isvorul acela i-a făcut pe unii domni din Cluj atenți la acea impregiurare, că sunt și oameni, care pe dinții îi suspionează de autori ai nefericitului articol, și tot isvorul din cestiune a avut și bunătatea deosebită a da acelor domni un sfat părintesc și înțelept, pe care însă dl. Podoabă nu a aflat de cuviință a-l urma. Dacă dl. Podoabă mi-ar trage la îndoeală aserțiunile de mai sus, atunci îl rog să binevoască a publica și epistola isvorului sigur, ca să vadă toți cum stă lucrul.

Dl. Podoabă, în iubirea sa înfocată pentru adevăr, afirmă; că Excelența Sa metropolită a răspuns la atacul lui N. A. cu o fundatiune de 5000 fl., precând atât din replica mea, cât și din circularul metropolită, se putea convinge dl. Podoabă, că Excelența Sa a făcut acea fundatiune în 1 Ianuarie a. c., adecă cu mult mai nainte de aparițiunea articolului scris de N. A., și despre această impregiurare am convins deja și pe on. redacțiune a „Tribunei”, după-cum se poate vedea din Nrul 49 „O lămurire”.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Se poate că dl. Podoabă are opiniune bună despre dl. N. A., căci precând pe mine, care am apărut onoare arhidiecesei, mă fericesc cu tot felul de epite fine, scoase din prețioasa colecțiune a articolelor sei, și-mi atribue chiar și scopuri diabolice — deși pozițiunea mea, din 1878, când m'am sfințit preot, dovedesce contrarul —, pe atunci pe dl. N. A. îl ia sub scutul aripilor sale, aprobă indirecte scopul urmărit de acest domn și susține, că dl. N. A. pe baza canoanelor a reclamat sinodalitatea în biserică noastră.

Dacă aserțiunile nebasate, pe baza cărora a reclamat dl. N. A. sinodalitatea în biserică noastră, se par dlui Podoabă tot atâtea canoane, atunci nu mai am nimic de ăis.

În fine dl. Podoabă cu finețea, care caracterizează toți articoli d-sale, face și un compliment tare gentil neamului meu.

Nu m'am datat a-mi lauda neamul, ca dl. Podoabă pe al seu, cu toate-că în neamul meu se află și bărbați de aceia, care nu numai pentru Români au merite neperitoare și incomparabile, ci chiar și pentru monarhia noastră întreagă.

Dacă dl. Podoabă vrea să știe pe cine înțeleg aici, stau la dispozițiunea d-sale și sunt sigur, că și dînsul se va convinge, că adecă ar computa chiar și meritele celor de altă confesiune din neamul d-sale, acelea tot nu ar cumpeni mai mult decât meritele neamului meu. De altcun, dacă dl. Podoabă, ca publicist vechiu, care ne dăscălesce pe toți, ar fi cu mai mare atențiune la proverbul românesc despre lauda de sine, respective, adecă dînsul nu ar arăta cu toată ocaziunea că-i lipsește maturitatea ce ar trebui să o aibă, atunci nici bravurile d-sale, nici ale neamului seu, nu le-ar lauda și accentua cu atâta silă, ci treaba aceasta ar lăsa-o în grija altora.

Arseniu P. Bunea,

preot gr.-cat. și secretar al comitetului administrator de fondul școalelor grăntieresci din reg. rom. I. în Sibiu.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 13 Martie n. (Casa deputaților). Deputatul Dr. de Meltz răspunde la cele-ce le-a ăis Papp despre concludul municipiului din Sibiu: „El crede, că în procederea opoziției ar zăce un metod de a suspecta patriotismul naționalităților, care sunt tocmă țapul păcatelor pentru anumite elemente. Municipiul a făcut întrebuintare de drepturi sale legale, când s'a pronunțat despre proiectul de lege militară. (Aprobări viue în dreapta). Dacă Papp a aflat, că concludul e nepatriotic, să fi pășit înaintea casei cu învinuiri concrete. Oratorul ar fi cel dîntiu, care ar protesta în contra unui asemenea conclud. (Aprobări în dreapta). Papp caută în concludul o tendență ascunsă; el are dreptate. Concludul înseamnă protestul indignațiunii față cu scenele ce s'au petrecut aci, care risipesc timpul și banii țerii, ceea-ce produce impresiunea, ca-și-când noi nu ne-am afla aici într-o sală de consultări serioasă, ci într'un birt”. (Sgomot mare în stânga, aprobări viue în dreapta).

Alba-Iulia, 14 Martie n. Comandantul regimentului de infanterie Nr. 62, colonelul Carol Zathuretzky de Alsó-Zatorosa, s'a impușcat aqi-dimineață.

Paris, 14 Martie n. Din perchișițiunile domiciliare a rezultat, că ordinul de mobilizare al ligei patrioților a regulat adevăratul plan al răscoalei generale, prevădându-se toate până în cele mai mici amănunte.

Belgrad, 14 Martie n. Faimele ce s'au răspândit despre sinuciderea regelui Milan sunt neîntemeiate.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Paris, 15 Martie n. Senatul a acceptat într-o ședință sgomotoasă urmărirea judecătorească a lui Naquet. Ședința camerei a fost cea mai sgomotoasă și plină de întreruperi, chemări la ordine și provocări reciproce. În urmă însă a primit camera urmărirea judecătorească a deputaților Laguerre, Laisant și Turquet. Guvernul a ordonat perchișițiuni domiciliare și la conducători din provinciile a ligei patrioților.

Belgrad, 15 Martie n. Agitația pentru reîntoarcerea reginei Natalia crește mereu.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 1 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Antoniu Hunyadi decătră judecătoria cerc. din Baia.

— 8 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Ladislau Feuerstein (în Crasna-Beleac) decătră tribunalul reg. din Sătmar-Nemeti.

— 20 Maiu st. n. a. c. imobilele lui Stefan Réthi decătră tribunalul reg. din Elisabetopol.

— 21 Aprilie st. n. a. c. mobilele lui Alexie Nagy (în Lazari) decătră executorul jud. din Sătmar.

— 27 Martie st. n. a. c. mobilele lui Andreiu B. Varga (în M.-Itteb) decătră executorul jud. din Becicherecul-mare.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de ăile:

— la rămasul după Iuliana Almási (din Szeghalom), Arpad Nagy (din K.-Ladány) și Susana Stirbitz (din Tót-Komlos) la trib. reg. din Bichș-Giula;

— la rămasul după Nicolae Oroszi (din Adoria) la tribunalul reg. din Sătmar-Nemeti;

— la rămasul după Andreiu Pap la judecătoria cerc. din Jászberény;

— la rămasul după Antonia Sperkez nasc. contesă Lázár la trib. reg. din Murăș-Oșorheiu.

Posturi vacante:

— Un post de practicant de socoteală cu diurnă la direcțiunea financiară din Dobrișin. A se adresa în trei săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de jude reg. la judecătoria cerc. din Terego. A se adresa în patru săptămâni de la autoritățile competente.

— Un post de practicant de socoteală cu diurnă la direcțiunea financiară din Sătmar. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la procuratura reg. din Eger, cu salariu de 500 fl. și relut de curțir 100 fl. A se adresa în șese săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Ciuciac (ett. Clujului) prelună depunere de 400 fl. cauțiune; remunerațiune 510 fl., paușale 75 fl. și ca anmanuare 96 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un post de practicant de socoteală cu diurnă la direcțiunea financiară din Seghedin. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la tribunalul reg. din Rimaszombat, cu salariu de 240 fl. relut de curțir 40 fl. și vestmintele. A se adresa în patruzeci și două de ăile la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Sângeorgiu (ett. Bistrița-Năsăud) prelună depunere de 100 fl. cauțiune; remunerațiune 150 fl. și ca anmanuare 15 florini. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un post de magistru postal în Pest-Vadkert (ett. Pestei) prelună depunere de 100 fl. cauțiune; remunerațiune 24 fl., paușale 40 fl. și ca anmanuare 39 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Budapesta.

— Un post de magistru postal în Vágsszerdahely (ett. Pojon) prelună depunere de 100 fl. cauțiune; remunerațiune 180 fl., paușale 40 fl. și ca anmanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Pojon.

Căendarul ăilei.

4/16 Martie.

Iulian: Gerasim.
Gregorian: Herbert.

Soarele: răsare 6.12, apune 6.05.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Martie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 761.1)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
712.2	-10.6	-0.2	+6.4 -0.4	NV

Din țeară, 13 Martie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul
			direcțiune și tăria
Budapesta	761	-0.1	O 1
Sătmar	761	-0.8	O 1
Cluj	763	-0.8	O 2
Orșova	765	-2.4	NO 1
Timișoara	761	-3.6	NO 2
Arad	764	-3.1	N 2
Panciova	760	-2.0	SO 1

Sosiți în Sibiu.

La 15 Martie n.

Hotel „Neurhrer”. F. Trey din Viena; S. Bucher din Teresopol; W. Kauntz din Cluj; toți comercianți.

Economie.

Cu începere dela 1 Aprilie a. c. în toate țările coroanei ungurești se vor pune în circulațiune blanchete erariale timbrate în loc de așa numitele „Frachtbrieft”, la trimiteri pe calea ferată.

Aceste blanchete sunt de două feluri: unele provădute cu timbru de 5 cr. și altele cu timbru de 1 cr. Blanchetele se pot cumpăra la toate stațiunile căilor ferate, mai departe se pot cumpăra din magazinul central de timbre și din cancelariile perceptoarelor în cantitate de preste 100 exemplare. În cantități mici ori exemplare singurace se vând prin trafice.

Prețul unui blanchet costă 1/2 cr., 100 exemplare 45 cr., ear' 1000 costă 4 fl. 50 cr. Cumpărând 1000 de blanchete deodată, ai provizie de trafic 1 1/2 procent.

Biletele de „fracht” folosite până acum se pot și de acum înainte folosi timp de trei luni prelună folosirea blanchetelor celor nou.

Alegerea ouălor pentru clocit. Pe la sfârșitul lunii Martie și începutul lui Aprilie e timpul când găinile ouă cele mai bune ouă de clocit.

Cele mai bune ouă de clocit se aleg în fiecare ăi printre cele mai rotunde, mai mari, mai proaspete, și al căror interior nu se clătină când le scuturi.

Ouăle ouate de găini fără cocoși firesc, că, nefiind fecundate, nu dau pui, dar' se păstrează mai mult.

Dacă vrei să scoți mai mulți pui-găini, n'ai decât a alege pentru clocit din acele ouă, al căror vid (beșicuța de aer) o vezi — prin străvechiunea la lumină — că e pe de lături. Când vesicula de aer e la vîrf, e că oul cuprinde germenul de cocos. Aceasta e mult mai sigur decât credința, că ouăle lungi produc cocoși și cele rotunde găini.

Expoziție de cartofi în Berlin. Se scrie, că în Germania pe cele mai multe locuri cartofii înlocuiesc pâinea de toate ăile. Preste tot în orașele mari germane și mai virtos în Berlin se consumă foarte puțină pâine, dar' cartofii sunt indispensabili.

Cartofii nu pretind îngrijire chiar de tot ostentitoare; ear' valoarea lor nutritivă e destul de însemnată în raport cu pâinea, apoi din cartofi se pot prepara o mulțime de bucate sănătoase și cu gust.

Poporul german cunoaște mai bine ca ori-care alt popor bunele calități ale cartofilor, tendența agricultorilor de a îmbunătăți această plantă sub raportul calității și cantității este destul de bine motivată. Spre acest scop s'au înființat în mai multe provincii din Germania stațiuni experimentale de cultura cartofilor, alegându-se în fiecare provincie terenuri diferite în calitate, în care pe suprafețe de câte 5 arie, — jum. îngrășate cu 20 chilogr. acid fosforic pe hectar, ear' cealaltă cu 20 chilogr. acid fosforic și 16 azot pe hectar, — s'a experimentat cultura a 20 diferite varietăți. În Berlin s'a deschis ăile trecute o expoziție de cartofi din diferite părți ale Germaniei. Toate aceste variet. erau expuse în castrone de coșitor pe câteva mese lungi, purtând etichete cu numere. Un catalog special spunea localitatea, cultura, natura terenului, producțiunea la hectar, conținutul la sută și la hectar. Din consultarea diferitelor tablouri cuprinse în catalog rezultă, terenurile cele mai proprii culturii cartofilor sunt cele argilo-năsoase și cele argiloase.

Într'un asemenea teren s'a recoltat în provincia Hessen 500 mii chilogr. cartofi la hectar cu 18 la sută feculă, adecă 10 mii chilogr. feculă la hectar. Din contră terenurile de origine mociroasă pot fi excluse pentru cultura cartofilor. Nici una din cele 20 varietăți expuse n'a reușit bine în asemenea terenuri, căci cartofii recoltați din acest fel de teren, afară că erau alterați, apoi și producțiunea la hectar era mică, până la 11 mii chilogr. cu un conținut în feculă de maximum 16 la sută. Mai erau expuse 77 varietăți de cartofi cultivați în o singură localitate și pe același teren. Din aceasta se putea constata influența varietății asupra producțiunii feculei, care varia între 22.7 și 14.6 la sută.

Când terenul este umed, mociros etc., conținutul în feculă scade, cartofii sunt apătoși și cuprind mai multe materii albuminoase. Având însă un teren sănătos și o varietate bună, atunci rezultatul nu poate fi decât bun.

Prețul mărfurilor.

Țirgul de rămători în Steinbruch. În 14 Martie n. s'a notat: ungurești bătăni grei 51.— cr. până 58.— cr., ungurești grei, tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 52 1/2 cr., ușori 49.— cr., până 50.— cr., marfă țărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48 1/2 cr., până 49.— cr., ușori 48.— cr. până 48 1/2 cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbești grei 50 1/2 cr. până 50.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 46.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 14 Martie 1889.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățeneș, nou	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.50	7.70	—
Grâu de Pesta	—	7.50	7.70	—
Grâu de Alba-regală	—	7.50	7.70	—
Grâu de Bácska	—	7.50	7.70	—
Ungureș de Nord	—	7.35	7.60	—
Săminte, vechi ori noue	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Săcă	—	70—72	5.65	5.90
Orz	—	60—62	5.60	6.—
Nutreț de vinars de bere	—	62—64	6.30	7.10
„văs	—	64—66	7.35	8.50
Cucuruz (porumb)	—	39—41	5.25	5.05
„	—	75	4.70	4.77
„	—	73	4.70	4.75
Hrîșcă	—	—	5.40	5.75
Grâu	de primă. de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	7.11 7.41 4.98 5.26	7.13 7.43 5.— 5.31	
„Cucuruz	—	—	—	—
„Ovăs	—	—	—	—
Produse diverse	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Sem. de trif.	—	—	60.—	65.—
„	—	—	—	—
„	—	—	—	—
Oleu de rap.	—	—	52.—	62.—
Oleu de in	—	—	37.—	37.50
Uns. de porc	—	—	58.75	60.—
Slănină	—	—	51.—	51.50
„	—	—	56.—	57.—
„	—	—	33.50	34.50
Prune	—	—	10.25	17.60
Licet	—	—	16.50	16.75
„	—	—	16.—	16.25
Nuci	—	—	—	—
Gogoși	—	—	—	—
Miere	—	—	29.50	30.—
„	—	—	33.—	34.—
Coară	—	—	115.—	117.—
Spirt	—	—	14.—	15.—
„	—	—	18.50	19.—

Cursul pieței din Sibiu.

din 15 Martie st. n. 1889.
Hărție-monetă română Cump. 9.40 vënd. 9.50
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.90
Imperiali „ 9.80 „ 9.90
Ruble rusești „ 1.25 „ 1.28

Bursa de Budapesta

din 14 Martie st. n. 1889.

Rentă de aur ung. 6% 101.65
„ „ hărție 5% 94.25
Împrumutul căilor ferate ung. 146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 115.—
Bonuri rurale ung. 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ bănățene-timigene 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ transilvane 104.75
„ „ croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin 99.75
Împrumut cu premiu ung. 137.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 126.—
Renta de hărție austriacă 83.—
„ „ argint austriacă 83.75
„ „ aur austriacă 111.50
Losurile austr. din 1860 141.—
Acțiunile băncii austro-ungare 890.—
„ de credit ung. 310.—
„ „ austr. 802.70
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii
„ Albina 102.—
„ Argintul —
„ Galbeni împărătesci 5.65
„ Napoleon-d'ori 9.60
„ Mărci 100 imp. germane 59.40
„ Londra 10 Livres sterlingi 121.90

Bursa de Viena

din 14 Martie st. n. 1889.

Renta de aur ung. 6% 101.40
„ „ hărție 5% 94.20
Împrumutul căilor ferate ung. 146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 114.60
Bonuri rurale ung. 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ bănățene-timigene 104.75
„ „ cu cl. de sortare 104.75
„ „ transilvane 104.85
„ „ croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin 99.85
Împrumut cu premiu ung. 137.35
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 126.—
Renta de hărție austriacă 83.15
„ „ argint austriacă 83.80
„ „ aur austriacă 111.60
Losuri austr. din 1860 140.90
Acțiunile băncii austro-ungare 898.—
„ de credit ung. 809.75
„ „ „ austr. 802.—
„

Casa Nr. 24 din Ulița-Ocnei cu apartinențele

de vânzare din voe liberă și consistă:

În rîndul din jos din 3 odăi de locuit, o culină, două pivniți mai mari și una mică.

În catul înteu două despărțiminte, o casă de paradă, una de durmit, și o culină.

Al 2-lea despărțiment, o casă mare de paradă, două mai mici și o culină, un șopru mare de vară.

Al 3-lea două case de pod și două poduri mari.

Al 4-lea o curte mare, două grajduri mari pentru 40 cai, trei poduri de fîn, un șopru mare pentru vite, o casă în curte, o fântână, 4 șopuri de lemne.

Pentru informațiuni a se adresa în comptoirul de bancă al dlui

P. I. Kabdebo.

Sibiu, Piața-mare. [691] 3-3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC DIN SIBIU

recomandă:

Articul de lege XXI. din anul 1886,

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articol de lege XXIII. din anul 1886,

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886,

DESPRE COMUNE

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Părțile fundamentale

dela

„HUNEDOARA”

le plătesce cu întreaga valoare nominală:

Cancelaria Negrutiu

în Gherla. — Sz.-Ujvár.

[692] 3-3

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavic, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genșotoca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradus de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt							
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena	11.10	2.—		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică		2.29	4.35			
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta	8.20	9.05		Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32	Șeica mare		3.02	5.05			
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok	11.20	12.41		Vințu de jos	12.30	4.10		Loamneș		3.46	5.46			
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	—	10.12	2.32		Arad	4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43		Ocna		4.18	6.17			
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	{	4.10		7.10	{	2.17	4.30	6.—	Simeria (Piski)	1.32	5.13	11.—	Sibiu—Copsa mică			8.50	10.—			
		7.11	9.18	2.11		Feldioara	4.56	7.31			Deva	2.52		6.35	Ocna							9.17	10.24	
						Apatia	5.37	8.14			Branicea	3.23		7.02	Loamneș							9.45	10.50	
Vărad-Velenceze			9.27	2.19		6.07	8.36			3.43	5.19	6.51	Ilia	3.55	7.23		Șeica mare		10.20	11.20				
Fugyi-Vásárhely			9.44	2.32		6.55	9.12			4.05	5.41	7.10	Gurasada	4.08	7.40		Copsa mică		10.49	11.45				
Mező-Telegd			10.21	2.55		8.36	10.24						Zam	4.44	8.11									
Rév		8.10	11.38	3.38		9.13	10.46				6.09	7.37	Conop	5.30	8.46									
Bratca			12.16	4.01		9.56	11.19				6.28	7.55	Bérsava	6.27	9.33									
Bucia			12.54	4.23		10.37	11.47				7.25	8.42	Soborșin	6.47	9.53									
Ciucia		9.04	1.57	4.49		10.59	12.02				8.01	9.12	Zam	6.47	9.53									
Huiedin		9.34	3.11	5.31		11.16	12.09				8.34	9.41	Gurasada	7.28	10.27	5.50								
Stana			3.40	5.40		11.37	12.25				8.55	9.58	Ilia	7.43	10.42	6.13								
Aghirș			4.15	6.12		12.16	12.53				9.19	10.17	Branicea	7.59	10.58	6.38								
Ghirbău			4.36	6.24		12.33	1.05				9.51	10.42	Deva	8.28	11.35	7.19								
Nădăgel			4.58	6.38		1.51	1.47				10.35	11.07	Simeria (Piski)	8.42	11.39	7.38								
Cluj	{	10.34	5.26	6.56	{	2.18	2.08				11.09	11.37	Orăștia	9.17	12.31	6.20								
				7.15		2.18	2.08	11.39	12.—	Arad	2.32	5.12												
				7.41		2.30	2.37	12.12	12.29	Szolnok	6.—	8.20												
Apahida			9.18	2.56		3.14	2.53			8.05	12.29	12.46	Budapesta	6.—	8.20									
Ghirș			10.—	3.14		4.01	3.26			8.59	1.16	1.26	Viena	3.—	6.05									
Cucerdea			10.09	3.14		5.28	4.40			Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)										
Uioara			10.19	3.14		5.56	5.—																	
Vințu de sus			10.48	3.14		6.37	5.32																	
Ainđ			11.55	3.14		6.58																		
Teiuș			12.34	3.14		7.14																		
Crăciunel			12.52	3.14		7.29	6.11																	
Blaj			1.34	2.19		7.56																		
Mickasasa			2.19	2.46		8.18	6.43																	
Copsa mică			2.46	3.81		8.58	7.12																	
Medias			3.59	4.21		9.15																		
Elisabetopol			4.32	4.09		9.34																		
Sighisoara			6.12	4.21		9.53	7.51																	
Hașfalău			7.32	4.21		10.25	8.17																	
Homorod			7.17	4.21		10.47																		
Agostonfalva			8.17	4.21		10.57																		
Apatia			8.37	4.21		11.04	8.42																	
Feldioara			9.06	4.21		11.19	8.47	10.50																
Brașov			9.45	4.21		1.15	10.08	1.33																
Timiș			1.55	5.37		3.29	11.51	3.29																
Predeal			2.58	6.20		6.33	1.55	7.45																
București			3.28	6.47		7.15	6.05																	
			9.35	11.50																				
Murêș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludoș																			
Murêș-Ludoș				4.40	Bistrița																			
Țagu-Budatelic				8.02	Țagu-Budatelic																			
Bistrița				—	Murêș-Ludoș																			
Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă călele de noapte.																								